

«Тасдиқ мекунам»

Ректори Донишгоҳи давлатии
омӯзгории Тоҷикистон ба номи

Садриддин Айни, профессор

Гаффорӣ Н. У.

28 сентябр соли 2020

Хулосаи

Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни

Диссертатсия дар мавзӯи “Лексикаи лаҳҷаи тоҷикзабонони водии Вахон” барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.02.01. – Забони тоҷикӣ аз тарафи Муминова Сафарбегим Баҳриевна дар кафедраи назария ва амалияи забоншиносии Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айни ба анҷом расидааст.

Муминова Сафарбегим Баҳриевна ҳамчун унвонҷӯ дар кафедраи назария ва амалияи забоншиносии Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айни ба таҳқиқоти илмӣ машғул мебошад.

Роҳбари кори илмии Муминова Сафарбегим – Шамсулло Исмоилов, доктори илмҳои филологӣ, профессор.

Мавзӯи диссертатсия дар ҷаласаи Шӯрои олимони Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айни, аз 30. 09. 2016, қарори №4/5.4 тасдиқ шудааст.

Аз муҳокимаи диссертатсия чунин натиҷагирӣ шуд:

Муҳимияти мавзӯ, пеш аз ҳама, дар он асос меёбад, ки шеваҳои забони тоҷикӣ аз манбаъҳои муҳими ташаккул ва рушду нумӯи забони адабии тоҷикӣ маҳсуб ёфта, забони адабӣ ҷойҳои холии таркиби луғавии худро дар ҳама давру замон маҳз аз ҳисоби унсурҳои умумишавандаи лаҳҷаю гуфторҳои маҳаллӣ тақмил меод, ки ин раванди таърихӣ имрӯз ҳам идома дорад. Дар ҳақиқат, имкониятҳои захираи луғати лаҳҷаҳои забони тоҷикӣ, махсусан гуруҳи лаҳҷаҳои ҷанубӣ, хеле фаровон аст ва лаҳҷаҳо дар ҳар мавриди мусоид метавонанд вожаҳои софу беолоиши таркиби худро ба ихтиёри забони адабӣ вогузор намоянд. Хусусан, ҳоло ки забони тоҷикӣ дар Тоҷикистон мақоми давлатӣ гирифтааст ва шоҳаи адабии он ниёз ба меъёрҳои худӣ дорад, вазъ тақозо мекунад, ки луғати ҳар як лаҳҷаи забони тоҷикӣ, чи иқтибосӣ ва чи худӣ, ба таври алоҳида мавриди омӯзиши амиқ қарор гирад ва ба ин восита калима ва таркибу ибороти волову меъёрзеби онҳо чун ҷойгузини унсурҳои нодаркори иқтибосӣ, воҳидҳои услубан дурушт ва аз нигоҳи бадеӣ пасту хароб ба забони адабӣ бештар ворид карда шаванд. Аз ин лиҳоз, омӯзиш ва

таҳқиқи низоми луғавии гуруҳи лаҳҷаҳои ҷанубӣ, ҳам вожагони иқтибосӣ ва ҳам аслии он аҳамияти бузурги илмию амалӣ дорад.

-Диссертатсия дар доираи нақшаи илмии кафедраи назария ва амалияи забоншиносӣ таҳия гардида, натиҷаҳои таҳқиқот дар маҷаллаҳои, ки ҚОА назди Президенти ҚТ ва ҚОА ФР таъйид намудаанд, интишор гардидаанд. Масъалаҳои, ки диссертант дар диссертатсия баррасӣ менамояд, ҳамчунин бо нақшаи илмии бахши лаҳҷашиносии Институти забон ва адабиёти ба номи Абуабдулло Рӯдакии АИ ҚТ мувофиқ мебошанд.

Ҳадаф ва вазифаҳои таҳқиқ. Мақсади асосии таҳқиқот тасвири синхронии лексикаи лаҳҷаи тоҷикзабонии водии Ваҳон мебошад, ки миёни лаҳҷаҳои тоҷикии Бадахшони Тоҷикистон ва Бадахшони Афғонистон доман паҳн карда, хусусияти гузарандагӣ касб кардааст, дар муқоиса ба лаҳҷаҳои ҳамгуруҳи он (ишқошимӣ, ғоронӣ ва мунҷонӣ) як гӯйиши хоси тоҷикӣ ба ҳисоб меравад. Инчунин нишон додани умумияти лексикаи лаҳҷаи тоҷикзабонии водии Ваҳон бо забони адабии ҳозираи тоҷик ва ба қайд гирифтани аломатҳои хоси лексикаи лаҳҷаи мазкур дар қиёс бо забони адабӣ ва дигар лаҳҷаҳои ҳамсоя низ аз аҳдофи рисола мебошанд.

Вобаста ба ин вазифаҳои таҳқиқотро ба таври зерин арзёбӣ намудан мумкин аст:

-гирдоварӣ кардан ва ба низом даровардани маводи лаҳҷаи тоҷикии водии Ваҳон чун як лаҳҷаи мустақил миёни дигар лаҳҷаҳои шеваи ҷанубӣ;

-гурӯҳбандӣ ва баррасӣ намудани хусусиятҳои таркиби луғавии лаҳҷаи мазкур;

-нишон додани хусусиятҳои талаффузӣ ва семантикии вожаҳои умумитоҷикӣ дар лаҳҷаи мазкур;

-дақиқ намудани навъҳои диалектизмҳои лексикӣ аз нигоҳи ҳудуди интишор: диалектизмҳои пурра ва нопурра, муҳолиф ва ғайримуҳолиф;

-ба қайд гирифтани манбаъҳои асосии ташаккул ва таҳаввули маъноии диалектизмҳо;

-муайян намудани муносибати лексикаи ин лаҳҷа бо лаҳҷаҳои дигари шеваи ҷанубии забони тоҷикӣ;

-муайян намудани ҷойгоҳи лаҳҷаи тоҷикии водии Ваҳон дар низоми умумии диалектологии забони тоҷикӣ;

-ҷудо намудани унсурҳои иқтибосӣ ва таҳлили семантикӣ-тематикӣ онҳо;

-ба доираи таҳқиқ даровардани нақши воситаҳои калимасоз дар ташаккули унсурҳои лаҳҷавӣ;

-муайян сохтани нақши лаҳҷаҳои тоҷикии водии Ваҳон дар нигоҳдории калимаҳо ва таъбирҳои нодири забони адабии форсии дарӣ (осори классикӣ);

-таҳлили лексикологӣ ва грамматикӣ гурӯҳҳои луғавӣ-семантикӣ вожагон ва нишон додани хусусиятҳои диалектологӣ онҳо;

-муайян намудани нақши сермаъноӣ, синонимия (муродифшавӣ), антонимия (мутақоддшавӣ) ва омонимия (ҳамгуншавӣ), дар инкишофи низоми услубии лаҳҷа;

Манбаи назариявӣ ва методологияи таҳқиқ. Асоси назариявӣ таҳқиқотро осори олимони русу тоҷик А. З. Розенфелд, Ф. П. Филин, И. М. Оранский, А. А. Брагина, Ф. П. Сороколетов, И. А. Оссоветский, О. И. Блинова, А. В. Калинин, М. С. Андреев, И. М. Стеблин-Каменский, Н. М. Шанский, И. И. Зарубин, Р. Л. Неменова, В. С. Расторгуева, Ю. И. Богорад, Р. Гаффоров, Ғ. Ҷӯраев, Ш. Исмоилов, А. Ҳасанов, Т. Мақсудов, М. Эшнӣёзов, С. Хоркашев, Н. Гадоев, Б. Лашкарбеков, А. Мирбобоев, С. Матроров Ҷ. Саидов ва дигарон, ки бевосита ба баррасии лексикаи лаҳҷаҳои алоҳида бахшида шудаанд, ташкил медиҳад.

Навгонҳои илмӣ диссертатсия. Навгонии илмӣ диссертатсия дар он аст, ки лексикаи лаҳҷаи тоҷикзабонии водии Вахон ба сифати мавзӯи алоҳида бори нахуст ба таври системавӣ ва ба сурати таҳқиқи монографӣ бар пояи дастовардҳои забоншиносии муосир таҳлилу тадқиқ шудааст. Ҳамчунин маводи лаҳҷавӣ бо забони адабӣ ва лаҳҷаҳои ҳамгурӯҳ мавриди муқоиса қарор гирифта, бори нахуст ҳудуди интишори калимаҳои марбут ба ғӯйишҳои тоҷикии деҳоти водии Вахон, ҳамчунин таъсири омилҳои забонӣ ва фарозабонӣ (экстралингвистӣ) муайян карда мешавад.

Аҳамияти назариявӣ таҳқиқ. Пажӯҳиши ҳамаҷонибаи лексикаи лаҳҷаи тоҷикзабонии водии Вахон дар марҳалаи кунунии рушди забоншиносии тоҷик, ки дар замони истиқлоли миллӣ ҷараён дорад, ба аҳамияти зерини назариявӣ соҳиб аст:

1. Баррасии лексикаи лаҳҷаи мазкур барои муайян намудани робитаи он бо лаҳҷаҳои ҳамгурӯҳ ва дигар ғӯйишҳои дуру наздик, ки дар ҳавзаҳои гуногуни ҷуғрофӣ Тоҷикистон ва берун аз он (Афғонистон, Ҳиндустон ва ғ.) воқеанд, имконият фароҳам меорад.

2. Пажӯҳиши лексикаи лаҳҷаи тоҷикзабонии водии Вахон дар бобати таҳқиқи муқоисавӣ ва ҷамъбасти илмӣ ҷамеи лаҳҷаҳои забони тоҷикӣ, ки то ҳол чун масъалаи ҳалнашуда боқӣ мондааст, кумак мерасонад.

3. Таҳқиқи ин мавзӯ барои ҳалли масъалаҳои лексикологияи таърихӣ забони тоҷикӣ, роҳҳои иқтибосгирӣ ва таъсири байниҳамдигарии забонҳо, омилҳои ҳазмшавӣ унсурҳои забонҳои бегона дар муҳити лаҳҷа, нақши категорияҳои лексикӣ дар ороиш ва обуранги гуфтори лаҳҷавӣ мусоидат мекунад.

4. Таҳқиқи мукаммали хусусиятҳои маъноии диалектизмҳо барои муқаррар намудани ҷойгоҳи лаҳҷаи тоҷикзабони водии Вахон дар низоми умумии диалектологияи забони муосири тоҷикӣ мусоидат менамояд.

5. Натиҷаҳои таҳқиқот барои пурраву мукаммал гардидани ҷойҳои холии таркиби луғавии забони адабии ҳозираи тоҷик мусоидат хоҳад кард.

6. Баррасии лексикаи лаҳҷаи мазкур дар кушодани гиреҳи баъзе мушкилоти соҳаи таъриху этнографияи мардуми тоҷик, муҳочирати аҳоли ва рушду таҳаввули забону лаҳҷаҳои тоҷикӣ дар шароити таъсири пайвастаи бисёрзабонии Бадахшон ёрӣ мерасонад.

Аҳамияти амалии таҳқиқ. Баррасии лексикаи лаҳҷаи тоҷикзабонии водии Вахон ба аҳамияти амалӣ молик аст, зеро:

Натиҷаҳои амалӣ ва маводи забони диссертатсияро зимни таҳияи осори шевашиносӣ, фарҳангҳои диалектологияи забони тоҷикӣ, таҳияи китобҳои дарсӣ, барномаҳо ва васоити таълимӣ оид ба шевашиносии тоҷик, ҳамчунин дар дарсҳои лексиониву амалии “Шевашиносии тоҷик” ва курсу семинарҳои махсус аз диалектологияи муқоисавӣ, диалектологияи таърихӣ ва ҳамчунин фанҳои таърихи забони тоҷикӣ ва луғатшиносии забони адабии муосири тоҷик истифода кардан мумкин аст.

Бобҳои диссертатсия мутобиқи мақсаду вазифаҳои гузошташуда тарҳрезӣ шуда, баррасию таҳқиқ дар сатҳи баланди илмӣ қарор дорад. Хулосаҳои диссертант илмӣ буда, ба талаботи навиштани диссертатсияҳои илмии Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мувофиқ мебошад.

Диссертатсияи мазкур, бешубҳа, кори илмии мукаммал ва ба анҷомрасида буда, аз рӯи мақсад ва муҳтаво ба ихтисоси 10.02.01. – Забони тоҷикӣ мувофиқ аст.

Кафедраи назария ва амалияи забоншиносии Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ диссертатсияи Муминова Сафарбегим Баҳриевнаро кори илмии баанҷомрасида ва мукаммалу мубрам меҳисобад. Диссертатсияи мазкур дар сатҳи баланди корҳои илмӣ-таҳқиқотӣ таълиф шуда, ба талаботи корҳои диссертатсионӣ пурра ҷавобгӯ аст. Фишурдаи диссертатсия ва мақолаҳои диссертант, муҳтавои асосии диссертатсияро инъикос менамоянд. Мақолаҳои ҷопшудаи диссертант дар маҷаллаҳои таъйиднамудаи КОА назди Президенти ҶТҶа КОА ФР интишор гардидаанд:

[1-М]. Муминова С. Б. Лексикаи таомҳо ва анвои хӯрокворӣ дар лаҳҷаи тоҷикони Вахон//Паёми Донишгоҳи омӯзгории Тоҷикистон. – 2019. - № 2 (79). – С. 67-71.

[2-М]. Муминова С. Б. Номи асбобҳои рӯзгор дар лаҳҷаи тоҷикони Вахон//Паёми Донишгоҳи омӯзгории Тоҷикистон . – 2019. - № 3 (80). – С. 35-39.

[3-М]. Муминова С.Б. Истилоҳи хешутаборӣ дар лаҳҷаи тоҷикони Вахон//Паёми Донишгоҳи омӯзгории Тоҷикистон. – 2020. - № 1 (84). – С. 85-90.

[4-М]. Муминова С. Б. Оид ба муносибати лексикии лаҳҷаи тоҷикони Вахон бо забони вахонӣ\Масъалаҳои мубрами тарҷума ва забоншиносӣ дар замони муосир (маводи конференсияи байналмилалӣ илмӣ-амалӣ). –Душанбе: Матбааи Донишкадаи давлатии забонҳои Тоҷикистон, 2019. - С. 159-161.

Аз ин лиҳоз, кафедраи назария ва амалияи забоншиносии Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ диссертатсияи мазкурро аз рӯйи ихтисоси 10.02.01. – Забони тоҷикӣ барои дифоъ ҷиҳати дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ тавсия менамояд.

Иштирок доштанд: 16 нафар:

Натиҷаи овоздиҳӣ: «тарафдор» -16 нафар, «зид»-нест, «бетараф»-нест.

Қарори №1 аз 25.08.2020.

Мудири кафедраи назария ва амалияи забоншиносии ДДОТ ба номи С.Айнӣ, дотсент

Азизхон Мирбобоев

Котиби ҷаласаи кафедраи назария ва амалияи забоншиносӣ
Суроға: 734003, Ҷумҳурии Тоҷикистон
ш. Душанбе, х. Рӯдакӣ 121.
Тел.: +992 (37) 224 13 83
E-mail:tgpu@mail.ru
www.tgpu.tj

Моҳира Зоитова

Имзоҳои А. Мирбобоев ва М. Зоитоваро тасдиқ мекунам:
Сардори раёсати кадрҳо ва корҳои махсуси ДДОТ ба номи С. Айнӣ

Давлатхон Назаров